TÉNYKÉP

OLAJIPARI SZAKSZERVEZET

AZ OLAJIPARI SZAKSZERVEZET LAPJA

XXX. évfolyam 3. szám www.olajipariszakszervezet.hu • olajipariszakszervezet@mol.hu 2025. június

Önmagadért – velünk!

A TARTALOMBÓL

60 éves a Dunai Finomító – *Nagyszabású programmal várták az érdeklődőket, és az Olajipari Szakszervezet kezdeményezésére készült emlékmű felavatására is sor került.*

László Bandy – „A tanítás is szobrászat. Lélekszobrászat.” – *az utolsó interjú a februárban elhunyt képzőművésszel, a jubileumi szobor tervezőjével.*

„Sorsunk körei egymásba rótták magukat” – *Vezér Mihályt, Százhalombatta polgármesterét kérdeztük az évforduló kapcsán*

Pár gondolat a home office-ról… – *megszüntetik a MOL-csoporton belül az otthoni munkavégzés szabályzatát, az irodai jelenlét válik alapértelmezett munkavégzési formává.*

A „lecsatlakozáshoz való jog”, mint a munka–magánélet egyensúly új pillére

60 éves a Dunai Finomító

2025. május 16-án ünnepeltük a MOL Dunai Finomítójának 60 éves évfordulóját. A „születésnap” kapcsán nagyszabású műsorral készült a munkáltató, valamint ezen a napon került sor az Olajipari Szakszervezet kezdeményezésére készült emlékmű felavatására is.

Az eseményen részt vett Hernádi Zsolt MOL-csoport elnök-vezérigazgató, Molnár József MOL-csoport vezérigazgató, Marosvári

Csaba a Külgazdasági és Külügyminisztérium helyettes államtitkára, Kardosné Gyurkó Katalin Kulturális és Innovációs Minisztérium miniszteri biztosa valamint Vezér Mihály Százhalombatta polgármestere is.

1965-ben indult el a MOL Dunai Finomító első üzeme, az AV1-es, az azóta eltelt 6 évtizedben a DUFI a régió ellátásbiztonságának bástyájává vált. Az ünnepségen felidéztük és megünnepeltük a 60 éves múltat, miközben a jövőbe is tekintettünk.

Matisz Zsolt, a DUFI igazgatója, az esemény házigazdája beszédében megköszönte munkatársainak, hogy az elmúlt 60 évben hozzájárultak a finomító működéséhez. A mai nap nem csak egy születésnap, hanem egy főhajtás is azon kollégák előtt, akik az elmúlt hatvan évben tettek hozzá sokszor emberfeletti teljesítményt is kimagasló szakmaisággal azért, a finomító oda jusson, ahol ma van. Mert ma a Dunai Finomító a régiós energiaellátás-biztonság egyik motorja és a gazdaságunk egyik fő szereplője. Az elmúlt hatvan évben rengeteg változáson ment keresztül a finomító, melyet a munkatársak megfelelően kezeltek, menedzseltek, és biztosították, hogy a folyamatosan változó

külső tényezők mellett is megfelelően működjön a Dunai Finomító. Ami ebben a folyamatosan változó környezetben azonban állandó, azok a munkatársak, az ember és az általuk nyújtott magas teljesítmény és munka.

Molnár József vezérigazgató úr elmondta, hogy a mai esemény nem csupán egy mérföldkő a finomító történetében, hanem egy fontos pillanat a MOL-csoport, Százhalombatta és az egész ország számára is. Hatvan évvel ezelőtt új korszak kezdődött a kőolajiparban, az AV1-es üzem indulásával kezdetét vette a munka. Azóta bővült, modernizálódott, fejlődött és az új beruházásoknak köszönhetően ma már a Dunai Finomító nem csak Magyarország, hanem Közép-Kelet-Európa legnagyobb és legeredményesebben működő finomítójává vált amellett, hogy Százhalombatta városa és a Dunai Finomító kéz a kézben fejlődhetett. Ennek eredményeképpen mára Százhalombatta is egy mezőgazdasági kistelepülésből igazi iparvárossá nőtt.

Az elmúlt hat évtized nem csak az építkezésről szólt, hanem számos kihívás leküzdéséről is, melyekből tapasztalva, megerősödve fejlőd-

hetett tovább a finomító. Voltak tragédiák, melyek után újra át kellett gondolni működésünket, és átgondolni a folyamatokat, hogy ezek ne ismétlődhessenek meg.

Mára 165.000 hordó finomítási kapacitással rendelkezik az üzem, ez a teljesítmény a munkatársak szakértelmét tükrözi. A 21. század elejére már kénmentes üzemanyagot állítunk elő, megkezdtük a bio üzemanyag-gyártás és megépült telephelyünkön Kelet-Közép-Európa legnagyobb zöld hidrogén üzeme is. Az elkövetkező 10-15 év kihívása a meglévő üzemeink fenntarthatóságának biztosítása, hiszen a nagyberuházások kora lejárt, de kiegészítő beruházásokkal, találékonysággal és kreatív mérnöki munkával meg tudjuk teremteni az üzemek fenntarthatóságát. A sikeresség kulcsa azonban az itt dolgozó emberek kezében van, a Dunai Finomító sikere nem valósulhatott volna meg a munkatársak szakértelme, elköteleződése nélkül. Végül beszédében köszönetet mondott a dolgozóknak, akik nap mint nap keményen dolgoznak, hogy

biztosítsák a finomító zavartalan működését. Büszkék vagyunk arra, hogy a finomító nem csupán egy szakembergárda, hanem egy közösség is. Közösség melyben négy generáció dolgozik együtt, és vannak olyan munkatársaink, akik elmondhatják, hogy már nagyszüleik is itt dolgoztak. Az elnöki beszéd végén Molnár József köszönetet mondott partnereinknek, a minisztériumok és társintézményeik képviselőinek és valamennyi százhalombattai lakosnak is, hogy támogatták, segítették a finomító működését.

Marosvári Csaba államtitkár beszédében elmondta, hogy a Dunai

Finomító a hazai kőolajfinomítás legfontosabb üzeme és három generáció óta szolgálja ki a fogyasztók üzemanyag igényeit. Mára a Dunai Finomító a régió legmodernebb finomítójának számít és sarokköve a hazai energiaellátás biztonságának és stabilizáló tényező a régiós energiaellátás biztonságának is. Beszédében kitért arra is, hogy az energiaellátás biztonsága nem adottság és nem magától értődő, erről nem csak beszélni kell, hanem ezért aktívan tenni és dolgozni is kell. Cél az, hogy minél több útvonalon minél több energiaforráshoz férjünk hozzá reális módon. A DUFI 60 éves évfordulója ünnepe Magyarországnak, a magyar energiaszektornak, ünnepe a MOL-csoportnak és ünnepe minden korábbi és jelenlegi valamennyi munkatársának.

Dr. Bacsa György az emlékmű avatása során elmondta, hogy ritkán van olyan, hogy egy működő ipari létesítménynek, egy működő üzemnek emlékművet avassanak, sokkal inkább szóljon ez emlékmű az Arany János-i emberöltőről, az elmúlt 60 évről. Ez a három generáció beleadta a tudását, az elhivatottságát, a bátorságát, a kreativitását és sokan az életüket is. Mindenki életében kiemelkedő szerepet játszik a Dunai Finomító. Dunai Finomító nélkül nincs üzemanyag-ellátás, nélküle nem működne semmi, ami fosszilis energiahordozót igényel. Az az emberöltő, ami mögöttünk van, legalább ekkora jövőt is épített számunkra, és ezt a jövőt fogjuk folytatni, ezt a jövőt alakítjuk ahhoz, hogy a kettős küldetésünket, az ellátás-biztonságot és a régió gazdaságának lendületben tartásával egy erős magyar ipar építését megvalósítsuk.

Beszédében kifejtette, hogy az emlékmű az Olajipari Szakszervezet kezdeményezésére indult el, az emlékmű megalkotója a helyi művész László Bandy, azt pedig, hogy ilyen formában ma itt láthatjuk a Petroszolgnak, a Dunai Finomítónak és a két vállalat kollégáinak, alvállalkozóinak sikerült megvalósítani. Az emlékmű körkörössége mutatja a folyamatosságot, a fáklya pedig jelképezi a kolonnákat és fáklyák világító tornyait. Háláját és köszönetét fejezte ki az emlékműért a januárban elhunyt László Bandy művész úr lányának, László Zsuzsának.

A műsor hivatalos részét követően valamennyi dolgozót, vendéget ebéddel vártak, valamint az este folyamán koncertekkel is kedveskedtek a szülinapon résztvevőknek.

Sólyom Balázs
Olajipari Szakszervezet

László Bandy – „A tanítás is szobrászat. Lélekszobrászat.”

Februárban érkezett a szomorú hír László Bandy képzőművész haláláról. Akkor életútjáról emlékeztünk meg a Ténykép hasábjain, most pedig egy 2024 decemberében készült interjút adunk közre. Decemberben már állt a szobra a MOL Dunai Finomító központi irodaépülete előtt Százhalombattán, az első találkozás volt a művész és alkotása között. Ekkor tudtunk beszélgetni *László Bandyval*.

- Ha jól tudom, ez a negyedik köztéri szobor, amit készített, igaz, ez a legmonumentálisabb. A honlapján is fellelhető információk szerint két szobra áll Százhalombattán – egyik a Széchenyi István középiskolában, a másik a városközpont közelében –, és van egy Olaszliszkán.

- Az olaszliszkai szoborban nem vagyok biztos, hogy ott van, mert annak kalandos a története, sok helyen volt. Gyakorlatilag ez a harmadik „fix” köztéri szobrom.

- Hogyan jutott el a rajztól egy ilyen monumentális alkotásig?

- A 80-as évek végén, mikor volt egy felfutása újra a konstruktivizmusnak és a kísérletezésnek, akkor kezdtem én is kísérletezni azzal, hogy mi történne, ha a vonal nem a papír síkjában lenne, hanem attól kicsit eltávolodva. Így születtek az első dobozgrafikák, ahol több rétegben voltak a rajzok, így más-más nézőpontból más-más rajzolatot adtak ki. Ezek szépen lassan szobrokká, papírszobrokká váltak.

Mikor először megláttam fotón a DUFI irodaépülete előtt felállított szobromat, azt hittem, a papírmakett van belemontírozva a képbe. Aztán felfedeztem a hegesztéseket, illesztéseket, és akkor tudatosult számomra: ez egy az egyben az a szobor, amit megálmodtam.

- Ha az életpályáját végigtekintjük, kitűnik belőle, hogy fontos momentum a tanítás, az ismeretátadás, a fiatal generáció képzése.

- Nem fontos. A legfontosabb! Ha stílszerű szeretnék lenni, a tanítás is szobrászat. Lélekszobrászat. A tanításnak a kisebb része az, hogy hogyan fogjuk meg a ceruzát, hogyan kell lerajzolni egy csendéletet. Azonban az a magatartás, ami mögötte van, például, hogy miért tanuljak meg rajzolni, az ami emberformáló.

- A művészet értékelése, a művészet szeretete, a tudásvágy hogyan alakult az elmúlt években?

- Szerencsére mindig is volt egy (igaz sokszor csak vékony) réteg, amely mindig is kulturálódott. Olvastam valahol, hogy mi az oka annak, hogy az önkormányzatok nem támogatják kellőképpen a művelődési házakat, illetve miért nem kapnak az önkormányzatok kellő támogatást a kultúra finanszírozására. Ennek egyik oka, hogy elcsúszott a kulturális vonal „szórakoztató iparrá”, ezért az az álláspont, hogy aki szórakozni akar, az fizesse meg az árát. A vizuális kultúra területén nagyon nehéz a feladat.

Ma már ez a terület nagy harcot vív a mai technológiai vívmányokkal, gombnyomásra készülnek alkotások, a bulvársajtó is tele van mesterséges intelligencia által készített alkotásokkal. Hasonló, mint két évszázaddal ezelőtt, amikor feltalálták a fényképezést: meg kellett tanulni használni. Persze komolyan hatott a művészetre is, ahogy most is ez a feladat: megtanulni használni az újdonságokat.

A mostani generáció más felületen, más tartalmakra vevő. A tanításnak ez is dolga és feladata, kezelni az újdonságokat, a kihívásokat, beépíteni a hagyományokba. De a tanítás nekem is tanulás, hiszen folyamatosan lépést kell tartanom a tanítványaimmal.

- Mennyire befogadóak a fiatalok a vizuális művészetek, a képzőművészet iránt?

- Nagyon széles a skála, de úgy gondolom, hogy mindig is ilyen volt. Mindig vannak, akik rengeteget olvasnak, akik nyitottak, és természetesen vannak olyanok, akik nem fogékonyak a művészetekre. Ez a képzőművészetben is így van. A fontos kérdés azonban nem csak az, hogy mit fogadnak be a fiatalok ezekből a tanításokból, hanem az

is, hogy mi az, ami megmarad belőle!

- A MOL Dunai Finomító 60 éves évfordulójára készült alkotást most látta először teljes életnagyságban, szinte készen. Hogyan lett az ötletből, a rajzból, a tervből ilyen monumentális szobor?

- Kalandos történet volt a létrejötte. Az eredő gondolat Kovács Lászlótól, az Olajipari Szakszervezet elnökétől érkezett, ő keresett meg egy lehetséges emlékművel kapcsolatban. Volt egy skiccem, amely a jelenlegi emlékmű körvázát tartalmazta, ezt dolgoztam tovább, került be a közepébe a fáklya a lánggal. Örülök, hogy végül létrejöhetett ez az alkotás.

- Milyen érzés volt most megpillantani a szobrot?

- Fantasztikus, alig vannak szavak. Már éjszaka is ezzel a „találkozással" álmodtam, hogy itt vagyok. Hihetetlen élmény volt megtapintani, megérezni a létrejött művet.

- Papírból épített dobozgrafikák alapvetően a munkái, most egy kicsit keményebb anyag örökítette meg a terveket.

- Amikor a megvalósítás fázisába került a szobor, statikai szakvéleményre is szükség volt. Ekkor a statikus úgy döntött az eredeti tervvel szemben, hogy 1 cm vastag acélból kell készülnie. Ez a megvalósítást is lassította, és a költségeket is jelentősen megnövelte. Ekkora méretben még nem dolgoztam. Az eddigi legnagyobb művem is „csak" 4,5 méter magas, ennél a szobornál pedig a külső köpeny annyi.

Nagyon elegáns, nagyon jó érzés megtapintani. Külön érdekes a megvalósításánál, hogy a ceruza egyenetlenségeit is visszaadja a szobor, teljesen leköveti az eredeti terveket.

- Valóban jó ránézni, jó hozzáérni, úgy gondolom, hogy méltó emléket állít a szimbolikus elemeivel a Dunai Finomító 60 éves évfordulója alkalmából.

- A tervezés során törekedtem arra, hogy a finomító több momentumban is megjelenjen: a körbefutó „szalag" tulajdonképpen a csővezetéket jelenti, a fáklya lángja is egyértelműen utal a finomítóra, mindemellett örökmécsesként is emléket állít az elmúlt 60 évnek. Évtizedekkel ezelőtt kellett egy cikket írnom arról, hogy mennyire tud esztétikus lenni egy gyártelep. „Lírai kitérő" címet adtam neki – hiszen tudjuk, hogy a szakzsargonban a líra a hajlított csőszakasz, amely a hőtágulás kompenzálásáért felel.

- Bár már áll az emlékmű (a riport 2024 decemberében készült – a szerk.), de még nem végleges, a környezet kialakítása zajlik, fényeket építenek ki. Azonban már most impozáns látvány.

- Valóban nagyon jó látni, igaz, amikor ideérkeztünk, akkor megfogalmazódott bennem, hogy az épülethez képest „jaj, de kicsi!" Persze, ha kialakul a környezete, véglegessé válnak a fények, akkor lesz teljes és kész az alkotás. Most még csak egy „műszaki váz". Azonban, ha belemegyünk az alkotásba, akkor érezhető, hogy mégsem olyan kicsi, hiszen több mint 6 méter a teljes magassága. A belső tér a fontos, ott működik a „játék a vonalakkal".

- Mennyi idő volt megtervezni, mennyi idő volt, hogy létrejöjjenek a tervek?

- Alapvetően nem volt sok idő a tervek megalkotása, fejben gyorsan összeállt, mit is szeretnék. Persze az első tervek még eltértek a most létrejött szobortól, talán ezek a módosítások, igazítások nyújtották el a megvalósítási időt. Több rajz is készült, több makettet is terveztem. A legnehezebb feladat talán az volt, hogy méretarányosan meg kellett rajzolnom, amit aztán az eredeti méretre nagyítottak, és érdekes volt látni, hogy hogyan rajzolódnak ki a kézmozdulatok: azok a pontok, ahol elfáradt a kezem vagy ahol kicsit megremegett. Meg is fogalmazódott bennem, hogy ez egy „remegmű". Alapvetően A4-es méretben rajzolok, és aztán ezt én magam is szoktam nagyítani pl. projektorral.

A 20. század végéig mindig valami felület volt a rajz hordozója. Ez volt a művészet. Akármilyen anyagra akármilyen eszközzel hozták létre az alkotásokat. Aztán a digitális technika ezt megváltoztatta. Már „hordozóanyag" nélkül is tudunk alkotni. A tanítványaimnak mindig mondom, hogy készítsenek papírra, ceruzával kortárs alkotásokat. Ez az igazi kihívás!

*

Köszönjük, hogy rendelkezésünkre állt, és megosztotta érzéseit, emlékeit. Szobra is örök emléket állít munkásságának és méltón emlékezik meg a Dunai Finomító elmúlt 60 évéről. A művész úr hiánya pótolhatatlan veszteség a magyar művészeti közösség számára. Emlékét e monumentális művével is tisztelettel és szeretettel őrizzük.

Sólyom Balázs
Olajipari Szakszervezet

„Sorsunk körei egymásba rótták magukat” – interjú Vezér Mihály polgármesterrel

Vezér Mihály, Százhalombatta polgármestere **a MOL Dunai Finomítójának 60 éves évfordulóján elmondta, hogy a MOL léte, eredményessége meghatározó jelentőségű Százhalombatta városának életében. Ahogy fogalmazott: „sorsunk körei egymásba rótták magukat.” Százhalombatta az elmúlt évszázad elején nem egészen kétezer fős kisközség volt közvetlenül a Duna partján. Az emberek mezőgazdasággal, halászattal foglalkoztak, az ipar nyomelemekben sem volt jelen a településen. Majd elindult az iparosítás, 1965-ben pedig megnyílt az AV1 üzem, amellyel kezdetét vette az iparvárossá fejlődés. A város igyekszik megfelelni lakói elvárásainak és a lakói között jelentőséggel bírnak a „DKV-s dolgozók”. Beszédében kifejtette, hogy folyamatos együttműködésre törekedett a város és a MOL, és ez az „egymásra utaltság” a mai napig fennáll, ez a több évtizedes kapcsolat azóta is gyümölcsöző.**
Vezér Mihályt az emlékmű avatása után kértük meg, ossza meg gondolatait a MOL Dunai Finomítójának 60 éves évfordulója kapcsán.

- **Milyennek gondolja, látja a MOL és Százhalombatta városának kapcsolatát?**

- Úgy gondolom, hogy jó munkakapcsolat van a város és a MOL között, mindent megteszünk, hogy ez az együttműködés mindkét fél számára megfelelő legyen. Ez elemi érdekünk is, hiszen az a közel 20.000 fő, aki városunkban él, legyen gyermek, felnőtt vagy az idősebb korosztály képviselője, mindenkinek közös érdeke, hogy segíteni tudjuk egymást.

- ***Mivel polgármester úr dolgozott is a MOL kötelékében, így most kicsit „hazatért”. Milyen érzés újra visszatérni a finomító falai közé?***

- Mindig csodálatos érzés visszatérni ide és elérzékenyülve gondolok vissza azokra az időkre, amikor én magam is a MOL dolgozója voltam, jól eső érzés találkozni azokkal, akikkel munkakapcsolatban voltam. 1985-1988 között dolgoztam a finomító munkatársaként. Szerencsére abban a három évben, amíg itt tevékenykedtem, szinte mindenkivel kapcsolatba kerültem. A frontvonalban, terepen dolgozókat és a vezetőket is nagyon jól ismertem, hiszen a belső érdekeltségi rendszer kidolgozását, értékelését, az

újítások, innovációk előzetes és utólagos kalkulációját végeztem, illetve „alkotó ifjúság mozgalmat” is szerveztem, amelynek alkotásait évről évre a vállalat felsővezetése zsűrizett. Ezek az alkotások, amelyek tudományos igénnyel olykor egy évig is készültek, a későbbiekben akár a folyamatokba is beépítésre kerülhettek. Meghatározó élményeim egyike fűződik ehhez az időszakhoz és természetesen mai napig tartó barátságok is születtek ebből a három évből.

- ***Városvezetőként is lehetősége volt beépíteni az itt szerzett ismereteket, kapcsolatosak munkája során?***

- Ez egy hatalmas előny volt számomra, az itt szerzett tapasztalatok birtokában is mertem elvállalni a polgármesteri tisztséget, amelyet legelső alkalommal közvetett választással nyerhettem el, hiszen a megválasztott képviselők szavazták meg a polgármester személyét. A „DKV-s” időkben szerzett tapasztalatok, tudás számomra komoly bázist jelentett ahhoz, hogy sikerrel tudjam elvállalni ezt a megbízatást. Nagy segítséget jelentett számomra, hogy amíg a MOL kötelékében dolgoztam, a felsővezetéssel is napi kapcsolatban voltam, tőlük rengeteget tanulhattam, közvetlen munkatársukként megtapasztalhattam.

- ***Ha ki kellene emelni pár területet az együttműködésből, melyek lennének azok?***

- A MOL folyamatosan támo-

gatja a kiemelt célokat, feladatokat, eseményeket. A városi rendezvények, pl. a SummerFest vagy a Battai napok esetében is számíthattunk a MOL támogatására, de a finomítóban dolgozott, ma már nyugdíjas tagok klubja is számíthat az egykori munkáltató segítségére.

A kölcsönösség részünkről is fennáll. Önkormányzatunk is minden területen támogatja a MOL tevékenységét, pl. amíg önkormányzati hatáskör volt az építési hatósági feladat, akkor a jogszabályi kereteket megtartva kiemelt prioritással kezeltük a MOL-tól érkező kérelmeket az üzemépítésekre, bővítésekre. Ez a támogató hozzáállás a mai napig jelen van. Havária idején is teljeskörű együttműködést biztosítunk, segítjük és támogatjuk az eljárásokat, a polgári védelmet. Fontos feladat ezeknek a megfelelő biztosítása, a hatékony kommunikáció ilyen helyzetekben kiemelt fontosságú. Ezekben a helyzetekben szakmai alapon, empatikusan, nagy felelősséggel kell döntenünk.

Amikor a nem közvetlenül a finomításhoz tartozó tevékenységek leválasztásra kerültek, önkormányzati üzemeltetésbe kerültek át jóléti intézmények, pl. Napsugár Óvoda. Ez sem volt egyszerű folyamat, hiszen az átadás-átvétel során törekedni kellett a zavartalan működés biztosítására, ezt folyamatosan egyeztetésekkel tudtuk megoldani, ebben is példaértékű volt az együttműködés.

Szintén ilyen terület volt a sportegyesületek finanszírozásának átvétele, pl. kézilabda, kosárlabda, a labdarúgás támogatása. Mivel komoly eredményekkel rendelkeztek a csapatok, ezek is nagy terhet jelentettek, amelyet szintén hatékony együttműködéssel tudtunk megoldani.

Vannak olyan városi létesítmények is, amelyek MOL támogatással újulhattak meg, jöhettek létre, itt a vagyonjogi kérdések rendezése is fontos feladat volt. De ezen kívül is számos terület van, talán könyvet is írhatnánk arról, hogy a kölcsönös jóért miben tudtunk és tudunk együttműködni a MOL-csoporttal.

- ***Fontos megemlíteni egy ilyen üzem kapcsán a környezetvédelmi együttműködéseket, feladatokat is.***

- Valóban, és ez is egy nagyon hangsúlyos terület mind a mai napig Százhalombatta és a MOL között. A folyamatosan változó jogszabályokhoz való alkalmazkodás, ennek követése is komoly kihívás. A kilencvenes évek elején már nagyon komolyan foglalkoztunk ezekkel a kérdésekkel, ennek eredményeképpen az ezredfordulóig nagyságrendileg 100 milliárd forintot költöttek erre a területre. Pl. résfalakat helyeztek el az ivókutak környékén, védve az ivóvízbázist, de a mai napig is folyamatosan egyeztetünk és keressük a beavatkozási lehetőségeket ennek a környezetvédelmi feladatok fenntartására, javítására. Ezek nagyon komoly mértékek, és szerencsére mára már „kizöldül" mindenki számára láthatóan a finomító.

*

Köszönjük Vezér Mihály polgármester úrnak, hogy rendelkezésünkre állt és megosztotta gondolatait a MOL Dunai Finomítójának 60 éves évfordulóján!

Sólyom Balázs
Olajipari Szakszervezet

Pár gondolat a home officeról…

Mint ismeretes, május közepén érkezett a tájékoztatás a MOL részéről, hogy megszünteti az otthoni munkavégzés szabályzatát, és a MOL csoport egészében a rendszeres irodai jelenlét válik alapértelmezett munkavégzési formává. Az irodai munkavégzés mellett azzal érvelt a munkáltató, hogy *„hiszünk a személyes jelenlét erejében és abban, hogy akkor hozzuk a legjobb megoldásokat, akkor tud a tehetség legjobban kiteljesedni, amikor együtt vagyunk és közösen gondolkodunk.”*

A munkáltató tájékoztatása alapján az elmúlt évek tapasztalatai egyértelműen megmutatták, hogy a személyes jelenlét – legyen szó akár formális, akár informális találkozásokról – erősíti az együttműködést és a csapategységet.

A döntés mellett a híradások szerint az is állhatott, hogy szeretnék növelni a MOL székház kihasználtságát, hiszen a MOL Campus 28 emeletén, a nettó 68 ezer négyzetméteren összesen 2.500 dolgozó végezhet egyidejűleg munkát, akik 1.924 standard munkaállomáson osztoznak és további 3.000 egyéb, munkaállomásként is használható ülőhely áll rendelkezésre. Az épület átadásakor a heti egy nap home office szabályozás volt érvényben, a munkáltató közlésével ez a lehetőség szűnik meg.

A tájékoztatásból az is kiderült, hogy a döntés a cégcsoport valamennyi vállalatára vonatkozik az alábbi kivételekkel: A Mol csoport szolgáltató vállalatai, azaz a MOL HUN GBS, a MOL SVK GBS, a TRS, a MOL ITD HUN, a MOL ITD SVK és a Plavi Tim, ahol a távmunka lehetősége továbbra is a jelenleg előírt kereteken belül megmarad (azzal a módosítással, hogy a CL00 és annál magasabb besorolású vezetők nem jogosultak, míg a szakértői S02 és annál alacsonyabb besorolású vezetők továbbra is jogosultak az otthoni munkavégzésre).

Az Olajipari Szakszervezet a tájékoztatást követően egyeztetést kezdeményezett és kifejezte aggodalmát a döntéssel kapcsolatosan. Álláspontunk szerint ez a lépés **nem szolgálja sem a munkavállalók, sem hosszabb távon a munkáltató érdekeit,** ezért a döntés felülvizsgálatát, illetve rugalmasabb, kompromisszumos megoldás kidolgozását kértük.

Meggyőződésünk, hogy a teljes irodai jelenléthez való visszatérés **nem minden esetben szolgálja a MOL-csoport hosszú távú érdekeit.** Érveink nemcsak a munkavállalói komfortérzéken alapulnak, hanem hazai és nemzetközi tudományos kutatásokon, vállalati gyakorlaton, valamint konkrét hatékonysági és gazdaságossági mutatókon is.

A home office nem csökkenti a munkateljesítményt – ellenkezőleg

A Stanford Egyetem professzora, Nicholas Bloom által vezetett, világszinten figyelemmel kísért kísérletben (Trip.com, 2021–2022) kimutatták, hogy **heti 2 nap home office nem csökkenti, hanem javítja a teljesítményt és jelentősen csökkenti a fluktuációt.**

A résztvevők 33%-kal kevesebben mondtak fel, a termelékenységi mutatók változatlanok maradtak, **a vezetői bizalom pedig nőtt.**

Magyarországi adatok is ezt támasztják alá: a HRPWR.hu kutatá-

sa szerint **a munkáltatók 84%-a nem tapasztalt teljesítménycsökkenést a távmunka során.** A Venczel-Szakó Tímea által végzett hazai doktori kutatásban pedig **egyértelmű összefüggés volt kimutatható a home office és a munkával való elégedettség, illetve szervezeti elköteleződés között.**

A munkáltató is nyer – gazdaságilag és stratégiailag is

A hibrid munkavégzés nemcsak a munkavállalóknak előnyös. A munkáltató:

- költséget takarít meg (irodaüzemeltetés, infrastruktúra),
- csökkenti a fluktuációt és toborzási nyomást,
- versenyképesebb lesz a munkaerőpiacon és
- egyben növeli a dolgozók lojalitását.

Tudjuk, hogy **az iroda fontos hely, de a hatékonyság nem négy falban dől el.** A tudásalapú, autonóm munkát végző kollégák számára a home office egy eszköz – nem kényelem, hanem hatékony munkavégzési környezet.

A „teljes visszatérés" mögötti döntések gyakran nem hatékonyság alapúak

Megértjük, hogy a vezetőség számára fontos a jelenlét, az együttműködés, a kultúra. Azonban ezekre nem a 100%-os irodai jelenlét az egyetlen vagy legjobb megoldás. A nemzetközi és hazai kutatások szerint a teljes visszatérés oka gyakran:

- a kontrollvesztéstől való félelem,
- az irodai szimbolikus jelenléthez való ragaszkodás,
- vagy a vezetői eszköztelenség a digitális együttműködésben.

Ez nem kritika, hanem tény: **a távmunka új vezetői készségeket kíván.** Ugyanakkor ezek tanulhatók és fejleszthetők – és hosszú távon megtérülnek.

A kultúra nem az irodában él – hanem az emberekben

Sokan érvelnek azzal, hogy a vállalati kultúrát csak irodai jelenléttel lehet fenntartani. De a kultúra **nem a kávéautomaták körül születik, hanem a közös célokban, a bizalomban, a nyílt kommunikációban, a vezetői példamutatásban.**

A hibrid modellben ezek megvalósíthatók. Rendszeres közös napokkal, digitális csatornák tudatos használatával, csapatépítéssel, és főként: **jól definiált munkaszervezéssel.**

Mi a munkavállalók üzenete?

A magyar munkavállalók **70%-a már ma is rugalmasabb munkát szeretne.** Sokan nem azért választanák a home office-t, mert „nem akarnak dolgozni", hanem mert tudják, hogy ott hatékonyabban, fókuszáltabban, kevesebb megszakítással tudnak feladataikra koncentrálni.

Egy teljes visszarendelés nemcsak elégedetlenséget, hanem elvándorlást is generálhat, különösen a fiatalabb, mobilisabb, jól képzett kollégák körében.

A fentiek alapján az Olajipari Szakszervezet javaslata az, hogy ne dobjuk el, amit működtetni is lehet. Ugyanakkor nem kérjük a teljes home office megtartását – de kérjük a józan kompromisszumot, a személyre szabott hibrid munkamodell lehetőségének megőrzését, azaz:

- heti 1–2 nap otthoni munkavégzés lehetőségének fenntartását azon munkakörök esetében, ahol ez nem akadályozza a működést,
- teljesítményalapú értékelést a jelenléti kontroll helyett,
- párbeszédet a döntések **előtt,** nem után.

Tudjuk, hogy a home office nem csodafegyver – de nem is ellenség. Ha jól alkalmazzuk, a munkavégzés egyensúlyát teremti meg. A hibrid modell az, ahol a bizalom, a kontroll, a rugalmasság és az elvárások egyensúlyban vannak. A hatékonyság, a lojalitás és a jövő munkahelye nem az ajtók számán múlik – hanem azon, hogyan látjuk az embert a munkavállaló mögött.

A „lecsatlakozáshoz való jog”, mint a munka-magánélet egyensúly új pillére

A digitális technológiák fejlődése és a hibrid munkavégzés elterjedése új kihívások elé állította a munka világát. Egyre gyakoribb, hogy a munkavállalók munkaidőn túl is elérhetők, üzeneteket válaszolnak meg vagy feladatokat végeznek. Ez az állandó kapcsolódás hosszú távon veszélyezteti a munka és a magánélet közötti egyensúlyt. E problémára válaszul született meg az úgynevezett „lecsatlakozáshoz való jog”, amely nemcsak jogi, hanem egészségügyi és szervezeti szinten is kulcsfontosságú kérdés.

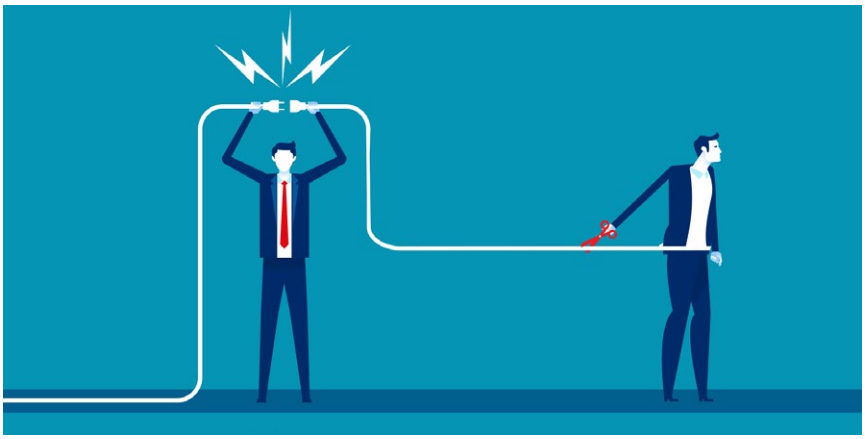
Jogintézményi alapok – mit is jelent a lecsatlakozás joga?

Dr. Kártyás Gábor munkajogász szerint a „lecsatlakozáshoz való jog” nem önálló jogi kategória, hanem a pihenőidő egyik funkcionális kiterjesztése. Lényege, hogy a munkavállalónak joga van arra, hogy munkaidején kívül ne legyen köteles válaszolni munkahelyi megkeresésekre, és ezért ne érje hátrány. Ez a jog a pihenőidő valódi érvényesülését szolgálja, ami az uniós munkajog (például a 2003/88/EK irányelv) értelmében **nemcsak jogosultság, hanem a munkáltató által biztosítandó kötelezettség is.**

Nemzetközi példák: így csinálják Európában

Az EU több tagállamában a „lecsatlakozáshoz való jog” már jogszabályi szintre emelkedett:

- Franciaország 2017-ben törvénybe iktatta, hogy az 50 főnél nagyobb cégeknek szabályozniuk kell a digitális kapcsolattartást munkaidőn túl.
- Belgium 2022-től biztosítja a közszférában dolgozóknak, hogy munkaidőn kívül ne legyenek elérhetők.

- Írországban 2021 óta érvényben van egy nem kötelező, de ajánlott kódex, amely világos elvárásokat fogalmaz meg mindkét fél számára.

Miért fontos ez az egyensúly a munkavállalónak?

A munka és magánélet egyensúlya nem luxus, hanem alapvető szükséglet. A lecsatlakozáshoz való jog hozzájárul:

- A családi élet minőségéhez: A dolgozók elérhetetlensége este vagy hétvégén lehetővé teszi a tényleges családi jelenlétet.
- A mentális jólléthez: Az állandó elérhetőség krónikus stresszt és kiégést okoz. A lecsatlakozás segít az agynak valódi regenerációs időt biztosítani.
- A fizikai egészség fenntartásához: A stressz testi tüneteket is okoz (pl. alvászavar, magas vérnyomás). A rendszeres pihenés csökkenti ezek kialakulásának esélyét.

Miért jó ez a munkáltatónak is?

- **Nő a hatékonyság.** A kipihent munkavállaló fókuszáltabban, kevesebb hibával, gyorsabban dolgozik.
- **Csökken a fluktuáció:** A dolgozók értékelik, ha a cég tiszteletben tartja az egyensúlyt. Ez növeli a lojalitást.
- **Kevesebb a betegség és hiányzás:** A mentális és testi egészség fenntartása kevesebb táppénzt és helyettesítési költséget jelent.

- **Vonzóbb munkáltatói márka:** A jóléti intézkedések, köztük a lecsatlakozási jog, vonzóbbá teszik a céget a munkaerőpiacon.

Társadalmi hatás: az állami egészségügyi kiadások csökkentése

A túlmunka és az állandó munkahelyi elérhetőség nemcsak egyéni és szervezeti szinten jár negatív következményekkel, hanem jelentős többletterhet ró az állami egészségügyi ellátórendszerre is.

Az Egészségügyi Világszervezet szerint a munkahelyi stressz Európában évente több milliárd eurós kiesést okoz a gazdaságnak a termelékenységcsökkenés, táppénzes napok és kezelési költségek miatt.

A mentális zavarok – pl. depresszió vagy szorongás – az egyik leggyakoribb oka a hosszú távú munkaképtelenségnek.

A lecsatlakozáshoz való jog csökkenti az egészségügyi ellátórendszer iránti nyomást, és mérsékli az állami támogatások szükségességét.

A lojalitás csapdája és a lecsatlakozás határai

Sok munkavállaló – különösen a felelősségteljes, elkötelezett dolgozók – úgy érzik, hogy munkaidőn túl is elérhetőknek kell lenniük, hogy „jó munkaerőnek" számítsanak. Ezt gyakran a lojalitás jeleként értelmezik, miközben valójában egy egészségtelen normarendszer válik tartóssá.

A munkáltató visszaélhet ezzel, különösen ha nincs világos szabályozás az elérhetőségről, ha a vezetők munkaidőn túl kommunikálnak, és ha a szervezet a jelenlétet értékeli a hatékonyság helyett.

Mit tehet a munkavállaló?

A munkavállaló beszéljen a felettesével, kérjen világos visszajelzést az elérhetőségi elvárásokról. Legyen következetes a saját szabályainak betartásában.

Szakszervezeti szinten is egyeztetés indult a „lecsatlakozáshoz való jog" érvényesíthetősége érdekében, ezek jelenleg is folyamatban vannak.

Alapvetően a munkavállaló jogszerűen nem köteles elérhető lenni szabadidejében, kivéve ha ezt készenléti vagy ügyeleti munkarend rögzíti.

*

Összefoglalva elmondható, hogy a „lecsatlakozáshoz való jog" több szinten is megtérülő beruházás. A munkavállalók számára egészséget és egyensúlyt biztosít, a munkáltatóknak hatékonyságot és lojalitást, az államnak pedig csökkenő egészségügyi kiadásokat és egy egészségesebb, munkaképesebb társadalmat. A lojalitás pedig nem az **állandó elérhetőséggel,** hanem **a tudatos határhúzással és felelős munkavégzéssel** kezdődik.

Olajipari Szakszervezet

Egy kis fejtörő – Sudoku

Az alábbiakban egy könnyebb (3x2-es) és egy nehezebb táblát adunk közre, melyben 1-től 6-ig, illetve 1-től 9-ig szükséges a számokat beírni úgy, hogy a vastaggal jelölt keretekben, a sorokban és az oszlopokban is mindegyik szám csak egyszer szerepeljen.

6	2				
			2		5
4	6				
5				4	
				1	
		1		2	4

			2			4		3
	1		8			5		
6	5	4	1					
	9							
	7	5	4		8	6		9
		6			7	3		8
8		7		5				
5	4	2				1	7	
				4				

A nevetés biztosan nem árt

Az angol házaspár szafari kiránduláson van. Ahogy mennek, hirtelen kiugrik eléjük egy nagy kan gorilla. A házaspár elkezd menekülni. A férj az egyik fára, a feleség a másikra mászik a gorilla elől. A majom felmászik az emberhez, hörögve megszagolgatja aztán lemászik, majd megy a nőhöz. A feleség idegesen átkiabál a férjéhez:

- Drágám, drágám csinálj valamit!

- Nem - mondja a férj. - Ennek magyarázd hogy fáj a fejed!

***

Bírósági tárgyaláson mindenki izgatottan várja az ítélethirdetést egy apasági perben. A bíró hirtelen feláll, odamegy a vádlotthoz, cigarettával kínálja és így szól:

- Gratulálok, apa lett!

***

Az elmegyógyintézet lakói közül az egyik kimenti fuldokló társát a halastóból.

A főorvos behívja és miután gratulál neki, azt mondja:

- Azzal, hogy kimentette fuldokló társát a vízből, bebizonyította, hogy meggyógyult és méltó a hazatérésre. Nagy kár, hogy a barátja később felakasztotta magát.

- Á, csak én akasztottam ki szóradni!

***

Az Ön horoszkópja a következő napokra:

Rengeteg dicséretet kap munkatársaitól, ismerőseitől, virágözön árasztja el. Ezen ne lepődjön meg, a legtöbb temetés ilyen.

***

- Hogy vagy öregem?

- Köszönöm megvagyok! És te?

- Én még nem vagyok meg, de már köröznek!

***

Interkontinentális repülőjáraton a személyzet nyugodtan kávézik a kabinban, mikor egy farkas töri rájuk az ajtót. Gondolkodás nélkül elkapja a kapitány grabancát és szól:

- Téged most felfallak!

- Ne egyél meg farkas koma! Én vezetem a gépet, ha megeszel, ki fog leszállni?

- Na jó. Akkor másodpilóta, téged.

- Jaj, engem se egyél meg, mert a kapitánynak szüksége van rám, hogy biztonságosan földet érjünk.

Ekkor lép be a kabinba az egyik stewardess.

- Akkor nincs más hátra, téged kell megennem!

- Hát jó, egyél, de figyelmeztetnélek, hogy ebben az esetben leszállás után te leszel a pilóták játékszere…

***

A srác talál egy szappant és hazaviszi. Otthon az anyja azt mondja neki:

- Kisfiam, mosakodj meg vele!

- Édesanyám, lejött a tavalyi kosz! - közli kis idő múlva a gyerek.

- Mosakodj még!

- Édesanyám, lejött a tavalyelőtti kosz is!

- Na látod, mosakodj még!

Tíz perc múlva felkiált a gyerek:

- Édesanyám, megvan a piros melegítőm.

***

- Ha ezzel a cápariasztóval bekenem magam, akkor nem esznek meg a cápák?

- Dehogynem, de sokkal kevésbé fog ízleni nekik.

***

Egy öregember üldögél egy padon, odaül mellé egy menő punk csávó a szivárvány színeiben játszó hajjal. Az öreg csak bámul rá. Végül a punk nem bírja tovább és megkérdezi:

- Mi van, tata? Még soha nem csinált semmi vadat életében?

Mire az öreg:

- Dehogynem fiam, egyszer berúgtam és összejöttem egy papagájjal. Pont azon gondolkodtam, nem vagy-e a fiam…

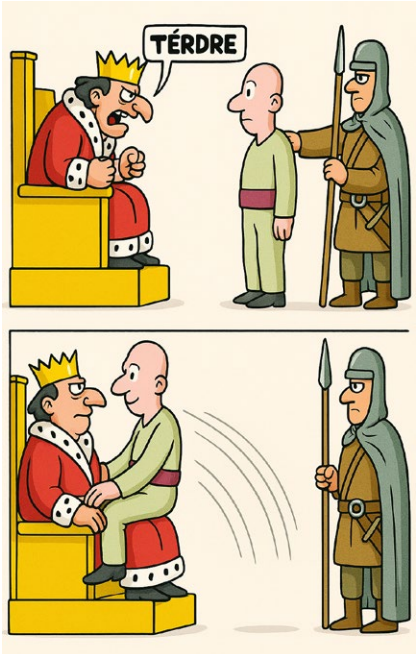
***

Nem volt nehéz Párizsban egyedül? Meg tudtad értetni magad?

- Még a legnehezebb helyzetben is mindent megértettem. Az egyik bárban például csodaszép francia nővel ismerkedtem meg. Üveget rajzoltam, mire ő bólintott, én pedig rendeltem egy üveg pezsgőt. Aztán tyúkot rajzoltam, ő bólintott, és elmentünk vacsorázni. Egyszer aztán kivette a kezemből a tollat, és ágyat rajzolt.

- És akkor mi történt?

- Akkor én bólintottam. Bár ma sem értem, hogyan jött rá, hogy lakberendező vagyok.

Tényképe – Az Olajipari Szakszervezet havilapja
Felelős szerkesztő: Sólyom Balázs • Kiadó: Kovács László • 2443 Százhalombatta, Pf. 1.
www.olajipariszakszervezet.hu • olajipariszakszervezet@mol.hu • +36-20-425-7869